

[Grethe Fenger Møller]

tive folkeparti som Dansk Kvindesamfund, skønt arbejdsministeren ikke er medlem nogen af stederne. Det tyder på en fantastisk interesse fra arbejdsministerens side. Måske tyder det også på, at arbejdsministeren har et meget stort querskud, siden han kan beskæftige sig med den slags ting.

Nu er det sådan, at arbejdsministeren udmærket godt ved, hvad Dansk Kvindesamfund mener, og det er jo ikke sådan, at en organisations meninger skal komme til udtryk fra folketingets talerstol. Med hensyn til, hvad andre mener, er det åbenbart sådan, at arbejdsministeren er mere interesseret i, hvad Dansk Kvindesamfunds holdning er, end folketingets arbejdsmarkedsudvalg, for hvis arbejdsmarkedsudvalget havde haft den store interesse herfor, så havde man vel valgt at optrykke DKs henvendelser som et bilag til betænkningen, men det har man altså ikke gjort. Men jeg må da takke ministeren for den store interesse.

Arbejdsministeren fandt dels, at der var noget meget ærligt og konsekvent i det konservative betænkning bidrag, og dels syntes han også, der var noget ulogisk i det, idet det konservative folkeparti på den ene side ønskede at bevare de små A-kasser med 1.000 medlemmer og på den anden side i vores betænkning bidrag havde talt om muligheden for at lave én stor arbejdsløshedskasse. Der er en logisk sammenhæng i dette. Det, vi ønskede os fra konservativ side – og det tror jeg heller ikke arbejdsministeren er i tvivl om – var, om man kunne bevare de små arbejdsløshedskasser med 1.000 medlemmer, at man ikke havde ændret lovgivningen på dette område. Det er vores holdning. Men vi kan godt tælle, og vi ved, at der er flertal i folketinget for det af regeringen fremsatte forslag på dette område. Derfor siger vi: det er vores opfattelse, at når man begynder at røre ved dette system, så må man ligesom overveje, hvad det er, vi ønsker os, og vi ønsker os ikke det, der bliver konsekvensen af gennemførelsen af dette forslag. Vi mener, det er udtryk for noget udemokratisk, noget formynderi, som jeg har sagt før. Vi mener, det er en monopolisering af vores faglige system, og det vil vi ikke have. Jeg mener også, det er meget afgørende, som jeg sagde indledningsvis i min ordførertale, at vi sikrer os den frie bevægelighed på arbejdsmarkedet. Det er et af de væsentligste problemer, vi

står over for i dag med den store arbejdsløshed, samtidig med at visse virksomheder ikke kan få arbejdskraft. Jeg synes egentlig, dette burde have interesseret arbejdsministeren mere, så han ikke blot var kommet med nogle polemiske bemærkninger.

Jeg har med glæde konstateret, at hr. Bertel Haarder i dag i Jyllands-Posten har givet udtryk for, at man bør se på forskellige former for besparelser, og at hr. Bertel Haarder også har givet udtryk for, at man bør overveje indførelse af behovskriterier for visse grupper af modtagere af arbejdsløshedsunderstøttelse. Det er jo synspunkter, der ligger tæt på de synspunkter, der er indeholdt i vores forslag, lovforslag nr. L 184, og jeg håber, det betyder, at vi også på et eller andet tidspunkt her i folketinget kan tage hul på disse problemer og få løst dem.

Jeg vil sige afslutningsvis, at jeg egentlig er temmelig skuffet. Jeg er skuffet over, at arbejdsministeren har brugt sin taletid på at komme med så mange detaljer. Vi lever i en situation, der er aldeles alvorlig for det danske samfund, med en meget stor arbejdsløshed, hvor 150.000 mennesker trods det gode vejr, trods efterløn, ikke kan få arbejde, og samtidig ved vi også, hvor mange arbejdsgivere der er, som ikke kan få den arbejdskraft, de har brug for. Det er disse problemer, vi skal løse. Arbejdsministeren burde beskæftige sig med dem i stedet for at beskæftige sig med en række polemiske bemærkninger om en række detailproblemer. Det er jeg meget skuffet over.

Melchior (CD):

Jeg har absolut respekt for, at arbejdsministeren ikke kunne gå videre i sit svar til mig om de mennesker, der er kommet i klemme i systemet. Jeg håber blot, at de autoriteter, der vil have disse sager til afgørelse, vil være i stand til at læse mellem linjerne, og at de ud af det forhold, at de pågældende må have været uden egen skyld, uvidende om den særstilling, de har haft over for bestemmelserne, og den omstændighed, at nu formentlig et enstemmigt folketing vil vedtage at ændre disse regler, vil udlede, at man skal fare med lempe og stor overbærenhed over for de mennesker, som er blevet klemt i systemet.

Jeg vil benytte lejligheden til at takke arbejdsministeren for den totale afsløring af